

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ

Τὰ φαντάσματα τῶν Ἀιακτέρων καὶ τῶν πύργων τῆς Εὐρώπης. Φαντάσματα...τῆς μόδας! Ὁ «Κόκκινος Ἀνθρώπος» καὶ ὁ Μέγας Ναπολεὼν. Τὸ ἀκέφαλον φάντασμα. Τὸ φάντασμα τῶν Ἀνακτέρων τῆς Ρωσίας. Ἡ «Λευκὴ καὶ ἡ Μαύρη Κυρία». Προμηθεὺς θανάτων, ἐθερυνέων, συμφερῶν.

Ἡ μελέτη τοῦ Ἀμερικανοῦ Τόουλς-Στίλλμαν-Λήδς, περὶ τῶν ἱστορικῶν φαντασμάτων τοῦ κόσμου, τῶν ἐμφανίσεων αὐτῶν καὶ τῆς μέχρι σήμερον ἐξελιζέως τῶν, μᾶς λέγει πλῆθὸς περιεργὰ καὶ καταπληκτικὰ.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναφέρει ὅτι τὰ διάφορα ἱστορικὰ φαντάσματα τῆς Εὐρώπης, κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, δὲν παρουσιάζονται πλέον μὲ τὰ παλὰ τῶν μεσαιωνικὰ κοστούμια, ἀλλὰ μὲ νέα ἐνδύματα τῆς συγχρόνου ἐποχῆς.

Ὁ «Κόκκινος Ἀνθρώπος», ὅπως ὀνομάζεται τὸ φάντασμα τῶν ἀνακτόρων τοῦ Κεραμεικοῦ, στὸ Παρίσι, τὰ τελευταῖα χρόνια, ἐμφανίζεται μὲ μὴ καλοεσομομένη βελόδα, καὶ ἕνα ἄθος στὴν κομφοδόχη, φορώντας γκέτες καὶ γάντια.

Τὸ φάντασμα αὐτὸ μὲ τὸ περσικὸν μεσαιωνικὸν ἐνδυμα εἶχε νὰ ἐμφανισθῇ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος καὶ τὸς παρανοχὰς τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου τοῦ 70.

Ὅσοις ἐμφανίζοντο τὸ φάντασμα αὐτὸ πρὸ τῶν Γάλλων Βασιλέων, ἦταν προμηνύμα καταστροφῆς.

Ὁ Ἑρρίκος δ' ἴν γδ εἶδε μὴ ἡμέρα, πρὸ τῆς δολοφονίας του.

Ὁ ἄτυχος Λουδοβίκος δ' ἤχγτὶ τὸ ἀντίκρυεν, κατακόκκινον, σὰν τὴ φωνὴν ὅταν ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις ἐβρεχε τοὺς δρόμους μὲ αἷμα στὸ Παρίσι.

Διάφορα μέλη τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τὸ εἶδαν οἷς παρουσιᾶς τοῦ Γαλλορωσικοῦ πολέμου τοῦ 70.

Τρεῖς φορές παρουσιάσθηκε ἐμπρὸς στὸ Μεγάλον Ναπολεὼνα.

Μὲ θυμῶσι, νομίζω, τοῦ εἶπε ἀδοτηρά, ὅταν παρουσιάσθηκε καὶ διὰ τετάρτη φορά μπροστά του.

Ναί, ἀπνίτσεν ὁ Μέγας Ναπολεὼν, οὐ θυμῶσι.

Ἀυτὴ εἶπε ἡ τετάρτη φορά πρὸς παρουσιάζουσι ἐμπρὸς σου, εἶπε τὸ κόκκινον φάντασμα. Ἥλιθα γιὰ νὰ σοῦ δώσω τρεῖς μῆνες ἀκόμη διὰ νὰ νικήσῃς ἢ νὰ ὑπογράψῃς εἰρήνην μὲ τοὺς Σύμμαχους. Ἐὰν δὲν συμφωρθεῖς θὰ καταστραφῇς...

Τρεῖς μῆνες δὲν εἶνε ἀρκετοί, διαμαρτυρήθηκε ὁ Ναπολεὼν.

Ἀλλὰ ὁ «Κόκκινος Ἀνθρώπος» κίνησε ἐπιμονα τὸ κεφάλι κ' ἐξαφανίσθηκε.

Τρεῖς μῆνες ἀργότερα οἱ Σύμμαχοι μπαίνουν στὸ Παρίσι...

Τὸ φάντασμα τῆς Ἄνας Βόλεϋν, ποὺ παρουσιάζεται πάντοτε τὴν παραμονὴν μιᾶς θανατικῆς ἐκτελέσεως, στὸν Πύργο τοῦ Λονδίνου, παρουσιάζθη πρὸ καιροῦ μὲ κομμένα τὰ μαλλιά, ἀλάγχαρον.

Ἡ τρέλλα τῆς μόδας ἐπηρέασε φαίνεται, καὶ τὸν ὑπέροχον κόσμο καὶ τὸν κόσμον τῶν οἰκίων...

Ἡ Ἀμερικὴ δὲν ἔχει καὶ πολλὰ φαντάσματα ἱστορικὰ νὰ ἐπιδείξῃ.

Ἐνα μόνον ἔχει τὸν «Ἀκέφαλον Ἰππέα» τοῦ Σλήπυ Χάλλου, τὸν μυστηριώδη αὐτὸν ἀκέφαλον καρβαλλάρη, ὁ ὁποῖος γρυίζει τὴν χώραν, κρατώντας τὴν κεφαλὴν του στὸ χεῖρι καὶ καρβαλλιζόντας ἕνα σκελετωμένον ἄλογο.

Θὰ ἦτο θλιβερόν, ἐπιλέγει ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητής, ἂν ἀνεκαλύπτετο ἔξαφνα, ὅτι ἄρχισεν καὶ αὐτὸς νὰ νευτερίζῃ τόσο, ὥστε ν' ἀντικαταστήσῃ τ' ἄλογο του, μὲ κανένα... αὐτοκίνητο!

Στὴν Ρωσία ἦταν ὀνομαστὸ, τὸ φάντασμα, ποὺ τὸ ἐλέγανε «Σωσία», γιὰτὶ ἐμφανίζονταν πάντοτε μὲ τὴν μορφήν τοῦ μέλους ἐκείνου τῆς Ρωσικῆς οἰκογενείας, τοῦ ὁποῖου προανήγγειλε τὸν θάνατον.

Ἡ Αὐτοκράτειρα Αἰκατερίνη ἡ Βα τὸ εἶδεν ἀκριβῶς πρὸ τοῦ θανάτου τῆς.

Μιὰ κορμὴ τῆς τιμῆς, ἔντρομος, ἔτρεξε νὰ τὴν εἰδοποιήσῃ ὅτι μιὰ μορφή τέλεια ὁμοία μὲ αὐτὴν, καθόταν ἐπὶ τοῦ θρόνου. Ἡ Αἰκατερίνη ἔτρεξε καὶ εἶδε πράγματι, τὸν ἴδιον ἑαυτὸ τῆς στὸν θρόνον. Ἐβόναξε τὸν φύλακα, ἔπεσε ἕνας πυροβολισμὸς καὶ ἡ οἰκὴ χάθηκε...

Ὅταν ἐσοκώθηκε ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Τρίτος, τὸ φάντασμα του γρύριζε συχνὰ σ' ἀνάκτορα καὶ δὲν ποῦχασε παρὰ μόνον, ὅταν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πετροπόλεως, ἀγρονπήσας πολλὰς φορές στὴν ἐκκλησίαν, τὸ ἐκράτησε, μέσα στὸ ναὸ, σὲ μιὰ μακρὰ συνομιλία, τὸ θέμα τῆς ὁποίας, οὐδέποτε ἀπεκαλύφθη.

Ἀπὸ τὴ νύχτα ἐκείνη τὸ φάντασμα τοῦ Τόουρου, δὲν ξαναφανερῶθηκε.

Ἡ Ἀγγλία εἶνε ὁ τόπος τῶν πολλῶν ἱστορικῶν φαντασμάτων, Ἐκτός τῆς νεωτεριστικῆς Ἄνας Βόλεϋν, τὰ φαντάσματα

τῆς Μαρίας Στούαρτ, τῆς Βασιλοῦσας Ἑλισάβετ, ποὺ εἶχε νὰ υπογράψῃ τὴν εἰς θάνατον καταδίκην τῆς πρώτης καὶ τῆς Κομήσσης Μπέξς τοῦ Χάρδουϊκ Χάιλ, λέγεται ὅτι συναντιῶνται τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων, καὶ ἀκριβῶς ὅταν χροποῦν μεσάνυχτα στὴν πινακοθήκην τοῦ μεγάρου, ὅπου κρατήθηκε ἄλλοτε, φυλακισμένη ἡ Στούαρτ! Ἐνε ἀκόμη ὅτι σιχνάζει στὸ ἀνάκτορον τοῦ Χολύθροντι, ὅπου ἔπεσε ἀπὸ τὰ ἐγχειρίδια τῶν δολοφόνων, καὶ τὸ φάντασμα τοῦ ἐραστοῦ τῆς Μαρίας Στούαρτ, Ρίτσιο.

Πάντοτε γύρω ἀπὸ ἕναν θρόνον ἢ ἕνα πύργον συνεκνετρώθησαν διάφορες φαντασματῶν καὶ μυστηριωδῶν προμηνυμάτων.

Στὴν Αὐστρία θνησκόνται ἀκόμη τοὺς «Κόκκινους τῶν Ἀψβούργων», ποὺ δασαίς ὑψώνοντο καὶ ἐπετοῦσαν πρὸς τὸν ἥλιον, ἐργουνοῦσαν δυνατεῖα ἢ τὸν θάνατον ἐνὸς μέλους τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Χιλιάδες ἀνθρώπων ἐσκόθηκαν, μιὰ ἡλιόλουστη ἡμέρα τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1914 καὶ ἐβλεπαν μὲ τρόμο, ἕνα ομνῶν «λευκῶν κύκλων» νὰ πετᾷ ὑψηλὰ μὲ δυνατεῖς φωνές.

Σὲ λίγο ὁ Ἀρχιεπισκοπὸς Φραγκίσκος Φερδινάνδος ἐδολοφονεῖτο στὸ Σεράγεβο καὶ ἐξερχόμην ὁ Παγκόσμιος Πόλεμος ποὺ χάλασε καὶ Αὐστρία καὶ Ἀψβούργους.

Οἱ κύκνοι εἶχαν ὑψηλοὶ καὶ λίγο πρὸ τοῦ θανάτου τῆς Αὐτοκρατορίας Ἑλισάβετ, ἐπίσης καὶ πρὸ τῆς μεγάλης πυρκαϊᾶς τῆς φιλανθρωπικῆς ἀγορᾶς.

Γνωστὴ εἶνε ἐπίσης καὶ ἡ «Λευκὴ Κυρία» τοῦ παλατιοῦ τῶν Ἀψβούργων στὸ Σεμπρὸν τῆς Βιέννης.

Γιὰ αὐτὴν ἐξακριβώθηκε τῶρα ἐσχάτως τὸ ἐξῆς. Ὅτι εἶναι τὸ φάντασμα τῆς Πριγκιπίσσης Βέρθας σὺν Λιχτενστάϊν, συνδεομένης διὰ γάμου τὴν βασιλιεῦσαν οἰκογένειαν τῶν Βρανδεμβουργκ, Βάδεν, Ἀδρμστατ, καὶ Κάρολσρουχ.

Στὰ μέλη ὅλων αὐτῶν τῶν οἰκογενειῶν παρουσιάζθη, καὶ προανήγγειλεν πάντοτε δυνατεῖαν τὸ φάντασμα τῆς Βέρθας, ἡ ὁποία ὅπως διηγοῦνται, ὅταν ἀπέθανε ὁ παραλυμένος σύζυγός τῆς, ἀπεσῆθη στὸ Νιουχόους τῆς Βοημίας, καὶ ἀνέθεσε στοὺς κατοίκους νὰ τῆς χτίσουν ἕνα ἱερόν, ὅπως χεθεῖσα μὲ μεγάλη ἐορτή, ὅταν θὰ τελεῖσεν τὸ χτίσιμον.

Ἀπὸ τότε, κάθε χρόνο, εἶδε καὶ μιὰ γιορτὴ γιὰ ὅλην τὴν πόλιν καὶ τὸ ἔθιμον διετηρήθη καὶ μετὰ τὸν θάνατό τῆς.

Ὅταν ὄμως κατὰ τὸν Τριακοταετῆ Πόλεμον οἱ Σουηδοὶ, κατέλαβαν τὸ Νιουχόους, παρέβησαν τὸ ἔθιμον καὶ τὴν ἴδια νύχτα οἱ φύλακες κρημνίσθησαν κάτω ἀπὸ τὴ ἐπάλλειξ τῶ πύργου ἀπὸ ἀόρατα χεῖρα καὶ οἱ ἀξίωματικοὶ νεκρῶν ἄγρια ἀπὸ τὰ κρηββάτια τους.

Ἀυτὴ εἶνε ἡ ἀρχὴ τῆς δράσεως τοῦ φαντασματος τῆς «Λευκῆς Κυρίας», ἡ ὁποία παρουσιάζεται πάντοτε φοροῦσα τὸ λευκὸν φόρεμα καὶ τὸν πέπλον τῆς χρείας. Ἡ εἰκόνα τῆς διασωθείσα στολίξει τοὺς τοίχους πολλῶν παλαιῶν πύργων. Ὁ Μάργκκος Ἐρδμουσ Φίλιπ τοῦ Μπάρρεθ, τῷ 1678, τὴν εἶδε νὰ κάθεται σὲ μιὰ πολυθρόνα καὶ ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγες ὥρες ἔπεσε ἀπὸ τ' ἄλογόν του καὶ οκοιῶθηκε.

Ἡ σύζυγος τοῦ Βασιλέως Γουίλλιαμ τοῦ Γούρτεμπεργκ τὴν τὴν εἶδε καὶ πέθανε μετὰ δύο ἡμέρες.

Ἡ «Λευκὴ Κυρία» παρουσιάζθη καὶ πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ Φρειδερίκου Γουλιέλμου.

Ἐνας σκοπὸς στὸ βασιλικὸ Ἀνάκτορον τοῦ Πίλλιντζ, εἶπε ὅτι τὴν εἶδεν ἐπὶ κεφαλῆς τεσοῶν ἀνδρῶν, ποὺ κρατοῦσαν ἕνα φέρετρο, νὰ περνᾷ τὴν αὐλὴν καὶ νὰ μπαίη σὲ μιὰ μικρὴ πορτίτσα. Ἐπειτα ξαναβῆκε καὶ στὸ φέρετρο ἦταν τὸ σῶμα ἐνὸς ἀνθρώπου ποὺ φοροῦσε στολὴν στρατηγού καὶ εἶχε στέμμα στὸ κεφάλι.

Ἡ ἐμφάνισις αὐτῆς ἦταν προμηνύμα τοῦ θανάτου τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας.

Ὅλος ὁ κόσμος ξέρει τέλος ὅτι ἡ «Λευκὴ Κυρία» ἐμφανίσθηκε καὶ πρὸ τοῦ Ἐθρωπαϊκοῦ πολέμου στὸν Αὐτοκράτορα Φραγκίσκο Ἰωσήφ.

Ὁ Βασιλικὸς Οἶκος τῆς Βαυαρίας εἶχε τὴν «Μαύρην Κυρία» του.

Οἱ μονάρχαι στοὺς ὁποῖους παρουσιάζθηκε αὐτὴ, ἔχασαν τοὺς θρόνους των, χωρὶς νὰ τοὺς ἐπανακτήσουν ποτέ.

